

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת שמות תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7jH0js19bumlHE?usp=sharing>
קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

הַחֲלֻטָּה הַבְּגִ"ץ לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַמְּדִינָה, מִיַּעֲדַת לְגִיִּס חֵס וְשָׁלוֹם אֶת כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת לְצַבָּא, וּבְזָה טְמוּנָה לַיִדֵּת מְשִׁיחַ.

בְּיוֹם כ' בְּטִבֵּת תשפ"ד הַצּוּם הָרִאשׁוֹן שֶׁל יְמֵי שׁוֹבְבֵי"ם ת"ת שֶׁהִשְׁתַּלְּשַׁל בְּקַלְפָּה הָרִאשׁוֹן לְרִאשׁוֹן לְמַנְיָנָם, שֶׁדָּבַר עָלָיו בְּיוֹם מִסְגָּל לְהַתְקַדְמוֹת לַיִדֵּת מְשִׁיחַ, הַחֲלִיטוֹ הַבְּגִ"ץ בְּיִשְׂרָאֵל לְפַסֵּל אֶת חֻק הַיְסוּד שֶׁחֻקוֹ בְּכַנְסֵת לְהַתְגַּבֵּר עַל הַבְּגִ"ץ, וְהֵם הוֹדִיעוּ שֶׁחֻק פְּסוּל וְהַבְּגִ"ץ הוּא הַשְּׁלִיט הָעֲלִיּוֹן בַּמְּדִינָה וְאֵין לָאֵף אֶחָד אֲפָשְׁרוֹת לְהַתְגַּבֵּר עָלָיו. וְאֶחָד הַמְּטָרוֹת שֶׁלָּהֶם הֵיא לְגִיִּס, חֵס וְשָׁלוֹם, אֶת כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת לְצַבָּא כִּפִּי שֶׁכָּבַר הַחֲלִיטוֹ בְּעֵבֶר שֶׁלֹּא נִתַּן לְחֻקֵּךְ שׁוֹם חֻק בְּנוֹשֵׂא הַזֶּה, וְכֻלָּם חֲיָבִים חֵס וְשָׁלוֹם לְהַתְגַּיֵּס לְצַבָּא. שֶׁמֵּעַתָּה מֵהַרְה"ג ר' אַבְרָהָם מְרֻדְכֵי סַפְרִין שְׁלִיט"א שֶׁגָּזַרְתָּ גִיּוֹס בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת נְרַמְזָת בְּפִסּוּק (בַּמְדָּבָר כה) "כִּי צָרְרִים הֵם לָכֵם בְּנִכְלִיָּהֶם אֲשֶׁר נִכְלוּ לָכֵם עַל דָּבַר פְּעוּר וְעַל דָּבַר כְּזָבִי" ר"ת צה"ל, 'בְּנִכְלִיָּהֶם' הֵינּוּ

שחושבים לפגם לנו את האמונה שהוא פגם פֵעוֹר, וְעַל דְּבַר כְּזָבִי' שהוא גלוי עריות רח"ל, שְׁכַל מִטְרַתֶּם לְטַמֵּא אֶת הַקֹּדֶשׁ וְהִטְהַרְהוּ שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל וּמְכַזְּבִים בְּכֹונֹותיהם הָאֲמִתִּיּוֹת. וְכֵן אִם נוֹסִיף לְאוֹת ג' שֶׁל גִּיּוֹס אֶת הַכּוֹלָל נִקְבַּל אוֹתִיּוֹת יִסּוּד, כִּי כָל מִטְרַת הַגְּזֵרָה לְפָגֵם אֶת הַיִּסּוּד לְכֹן זֶה מִשְׁתַּלְשֵׁל סָבִיב מֵאַבָּק עַל חֻקֵי יִסּוּד.

בְּאַפֵּן אַחַר נִרְאָה לְבָאָר מִדּוּעַ גִּיּוֹס עוֹלָה יִסּוּד, כִּיּוֹן שֶׁהֵם מִטְמָאִים אֶת הַשְּׁלֵטוֹן שֶׁהִיָּה בְּבַחֲיִנַת יִסּוּד, כִּפִּי שְׂבָאָרְנוּ שֶׁהֵם בַּחֲיִנַת קִלְפָה שְׁמַלְבִּישָׁה עַל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְגִזְרַת הַגִּיּוֹס מְסַמֶּלֶת שֶׁהֵם גּוֹזְרִים יִסּוּד, הֵיִינוּ חוֹתְכִים וּמְבַטְלִים אֶת מַלְכוּת יוֹסֵף שֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת יִסּוּד. וְכֵן "צוֹרְרִים" מְרַמֵּז עַל הַמֶּן שֶׁנִּקְרָא "צוֹרֵר כָּל הַיְהוּדִים", וְהוּא גַם מְלִשׁוֹן צְרִירָה וְכַנּוּס שֶׁזִּכְיִנוּ בְּגַלְל גִּזְרַת הַמֶּן וּבְגַלְל גִּזְרַת הַגִּיּוֹס. כְּמוֹבָא ב'חֲדוּשֵׁי הַר"ם' שֶׁהַמֶּן הַצּוֹרֵר הֵבִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְצְרִירָה וְכַנּוּס. וְכֵן צַה"ל ר"ת הַכְּתוּב (יִרְמִי' ל, ז) "וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ", וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְרִים עַל הַפְּסוּק "עַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ". (יִרְמִי' ל, ז) מִמֶּנָּה אוֹתִיּוֹת מִהַמֶּן, הֵיִינוּ שֶׁהִישׁוּעָה יוֹצֵאת מִתּוֹךְ גִּזְרַת הַמֶּן, וּבְעַקְבוֹתֶיהָ. וְכֵן הַמֶּן בְּגִימְטְרִיא בַּג"ץ. וְכֵן עַת צָרָה הִיא עִם הַמְּלִים בְּגִימְטְרִיא תִּשְׁפ"ד.

לְפִי מֵה שֶׁמִּסְתַּמֵּן עַכְשָׁו הַיָּמִין וְשִׁמְאֵל דְּקִלְפָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ וְיִקְיִמוּ מִמְּשָׁלָה לְלֹא הַחֲרָדִים וַיִּנְסוּ לְגִיס אֶת בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵז תִּהְיֶה עַת צָרָה לְיַעֲקֹב שֶׁיִּצְעֲקוּ אֶל ה' כְּמוֹ בְּמִצְרַיִם, וַיִּבְקְשׁוּ אֶת מַלְכוּת ה' וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד וְנִזְכָּה לְלִידַת מְשִׁיחַ. וְכִפִּי שְׂבָאָרְנוּ שֶׁשָּׂרֵשׁ שְׁלֵטוֹן הָעֲרָב רַב הוּא בְּבָעוֹר הַבֶּן שֶׁל לְבָן, בְּעוֹר אוֹתִיּוֹת עֲבוֹר שֶׁמִּסְמַל אֶת הַתְּקוּפָה שֶׁל חֲבָלֵי מְשִׁיחַ שֶׁהִיא בַּחֲיִנַת עֲבוֹר לְפָנֵי לְדַת מְשִׁיחַ, וְעֲבוֹר מְסַמֵּל אֶת הַמְּקוֹם שֶׁבוּ מְעַרְבִים טוֹב וְרַע, בְּבַחֲיִנַת עֲרָב רַב. כְּמוֹבָא ב'שְׁעַר הַהַקְדָּמוֹת' לְהַאֲרִיז"ל (ע' קֶלֶב) שֶׁהַרְיֹן הוּא בְּבַחֲיִנַת רַע, דִּישׁ בְּהַרְיֹן רַע' יָמִים. וְכֵן הַרְיֹן בְּגִימְטְרִיא רַע. וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְרָא (בְּרִכּוֹת כ"ט:) שֶׁשֵּׁם וּמַהוּת הָעֲבוֹר מְסַמֵּל עֲבָרוֹת, אוּ עֲבָרָה וְכַעַס שֶׁל ה', עַד הַלְדָּה שֶׁעוֹשָׂה אֶת הַבְּרוּר וְהַקֹּדֶשׁ יוֹצֵאת מִהַקְּלָפָה. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' דָּוִד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א שֶׁהַפְּסוּק מִסְפֵּר 477 מִסוּף הַתּוֹרָה כְּמַנְיֵן בְּעַתָּה, הוּא הַכְּתוּב עַל בְּטוֹל לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר: (דְּבָרִים יז, יא) "עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרֹד וְעַל הַמְּשֻׁפֵּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוֹר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּיּוּ לָךְ יָמִין וְשִׁמְאֵל". וְהַמְּלִים "יָמִין וְשִׁמְאֵל" בְּגִימְטְרִיא 487 שֶׁאִם נִקְרָא זֹאת מְשִׁמְאֵל לְיָמִין זֶה 784 שְׁנַת תִּשְׁפ"ד. לְרַמֵּז שֶׁבְּשָׁנָה זוֹ יִתְאַחֲדוּ הַיָּמִין וְהַשְּׁמָאֵל דְּקִלְפָה נֶגְדַּת הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', וְהַנְּצַחוֹן עֲלֵיהֶם יִהְיֶה בְּכַח הַבְּטוֹל לְצַדִּיקִים בְּלִי לְסוֹר יָמִין וְשִׁמְאֵל. וְכִפִּי שְׂמוֹבָא בְּרַש"י שֵׁם "יָמִין וְשִׁמְאֵל" אֶפְלוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׁמָאֵל וְעַל

שמאל שהוא ימין. וכן כל הפסוק בא"ת ב"ש עולה **4878** רמז על **מש"ח** במלוי האותיות שעולה **878** וזה מספר שנקרא ישר והפוך אותו דבר, הינו **מימין לשמאל ומשמאל לימין.** לכן זה מתגלה בחלופי **א"ת ב"ש** שהוא בסוד **ימין ושמאל** של הכ"ב אותיות. וכן הספרות משני הצדדים **ארבע** או **שבע** מתגלה בהן מספר שנקרא **ישר והפוך** אותו דבר, כי **ארבע** עולה **273** ו**שבע** עולה **372** שהם מספרים שנקראים ישר והפוך **מימין לשמאל ומשמאל לימין.** ולכן המספרים **784** ו**487** מתחילים ומסיימים ב**ארבע ושבע.**

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שסנון אותיות **ח"ק יסוד** מופיע במקום יחיד בתנ"ך בפסוק: (במדבר טז, כד) "דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתו ואבירם", ויש כאן רמז שחך היסוד מזעזע את היסודות של אלו החולקים על ה' ועל משיחו ועומד להפיל את מלכותם. וראה זה פלא; שם החק על"ת **הסבירו"ת** נרמז באותן מלים: **"העלו מסביב למשכן קרח דתו ואבירם".** וכן **ח"ק יסוד** נרמז באות שלישית מסוף המילה בפתוב שדוד המלך יוצא למלחמה נגד אויביו: (תהילים קמד, א) "לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי".

מובא במלבי"ם (תהילים פט, נב) **"חרפו עקבות משיחך"**, רוצה לומר יש לי נחמה במה שידעתי שמה שחרפו, הוא **"עקבות משיחך"**, שעל ידי החרוף יבאו עקבות המשיח, ובגעת שירבו חרופיהם הוא האות שיבאו עקבות המלך המשיח. וכן מצינו בזהר (נשא קכה:) כמו שאמר להם בתחתית החר, אם תקבלו תורת מוטב, ואם לאו שם תהא קבורתכם. כך יהיה ביציאת גאלה אחרונה, אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביציאת הגלות, כאדם שרוכב על סוס ועבד שמשמשו מוטב. ואם לא, שם תהא קבורתכם בגלות. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שהאותיות הבאות אחרי **צה"ל**, הן הפסוק **"וק"ם שב"ט"**. לרמז שאחרי גזרת הגיוס לצה"ל יקום הפסוק של ביאת המשיח **"וקם שבט מישראל"**. ולכן כל זה מתחיל בימים הסמוכים לחדש **שבט** מלשון **שבט**, שהוא **יסוד**. וכפי שמובא ב'ספר יצירה' שחדש **שבט** נוצר באות **צ'** המסמלת את **היסוד**, ולפי החלקה של "ב חדשים כנגד "ב שבטים, חדש **שבט** הוא כנגד **יוסף**. וכפי שמאריך ה'פרי צדיק' מדוע **שובבי"ם** הם בחדש **שבט**. וכן הכרזת המולד של **חדש שבט תשפ"ד** היא יום חמישי אותיות **משיחי**, שעה **8:45** דקות **4** חלקים. יחד **849** שעולה עם הפולל בן דוד

תשפ"ד. וכן המולד האמתי הוא בשעה **13:59** והמספר **1359** הוא גימטריא של **קץ שטון**, הינו הסוף של שלטון השטן בעולם. וזה גם המספר של **קץ משיח** עם הכולל, כשזה נופל זה קם. וכן חדש **שבט** נקרא בתורה "**עשתי עשר**" בגימטריא עם האותיות **תשפ"ד**. וכן נראה שיש רמז בפתוב (תהלים קכה, ג) "**כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים**". ומבאר רש"י **לא יתן הקב"ה את ממשלת הרשעים לנוח על הצדיקים**.

מצינו במדרש שהתאריך ל' בטבת שמחבר את חדשי טבת ושבט הוא התאריך בו תפרץ מלחמת גוג ומגוג: (בתי מדרשות ח"ב מדרש אלפא ביתות) **ואחר ארבעים שנה יבא גוג ומגוג על אדמת ישראל ועושה עם משיח ועם ישראל שלשה מלחמות בחדש טבת; מלחמה אחד בעשרה בטבת ומלחמה אחד בל' בטבת**. וכן הפסוק ה**358** כמנן **משיח** מתחלת חמש דברים עוסק בעבודת **בית המקדש** שקשורה למשיח: (דברים יב, יד) "**כי אם במקום אשר יבחר יהו"ה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה**". וכפי ששמעתי מהרה"ג ר' ט. חימוביץ שליט"א ש**משיח** מרמז שם בפתוב "**במקום אשר יבחר**". וכן "**באחד שבטיך**" מרמז על התאריך **אחד בחדש שבט** שמסגל לגאלה.

מובא בלק"ת מהאריז"ל (בלק ע' רכח) "**וקם שבט מישראל**", שהוא היסוד, ו**שבט גימטריא איש**, כי יסוד זעיר **אנפין נקרא איש**. ורואים שהאריז"ל מפרש את הפסוק "**וקם שבט מישראל**" שהקימה תהיה דרך בחינת "**שבט**" שהוא בגימטריא **איש** המסמל את **היסוד**. וכן מובא ב'אור החיים' על הפסוק הזה: **וכנגד גאלת בעתה אמר "וקם שבט מישראל", פרוש שיקום שבט אחד מישראל כדרך הקמים בעולם דרך טבע**. וכן מובא בגר"א ('אדרת אליהו' בלק) "**דרך כוכב מיעקב**" זה **משיח בן יוסף**. "**וקם שבט**" הוא כוכבא דשבטי, והוא **משיח בן דוד**. וכן האותיות לפני **שב"ט** הן **אח"ר** רמז לפסוק (הושע ג, ה) "**אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם**".

וכן דלי שהוא מזלו של חדש שבט, מרמז על המעבר בין הגלות לגאלה, כמובא ב'אור החיים' (במדבר כד, ז) "**יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וגו' ותנשא מלכותו**". ואמר לשון דלי, לומר כי בערך בינה הגדולה אשר עתיד ה' לגלות לישראל בסוף הדורות, בימי מלך המשיח שהוא שער החמשים של בינה, כל המ"ט הם בגדר דלי בערכו, ואמר כי הגם שעתה הוא דלי זרע ישראל, יזכה לקחת מים רבים שהוא שער החמשים, והוא

אומרו וזרעו במים רבים. "ותנשא מלכותו" היא מלכות המשיח. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שדלי מרמז על לדת משיח. וכן שמעתי שדל"י ר"ת לאמר די לצרותינו. וכן הפסוק "כמר מדלי" מרמז על המשיח שנקרא מר: אימתי קאתי מר. וכן יש רמז בפסוקים (ירמי' א, יא) "מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: ויאמר ה' אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשות". "מקל שקד" מרמז על חדש שבט שבו פורח השקד.

מובא ב'אבן עזרא' (במדבר ז, עב) "ביום עשתי עשר יום" כבר בארתי בספר מאזנים למה השתנה זה המספר, וטעם עשתי כמו עשתנתיו מה שילידו מחשבותיו כאלו העשר הוליד והוא סוד גדול. ורואים שהמספר עשתי מרמז על לידת העשר שמסמל את המלכות העשירית שמולידה משיח. ובאר הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהעשר שהוליד הפונה לגימטריא של עש"ר כפול עש"ר הינו 5700 שמשנה זו התחיל התהליך של חבלי לדת משיח, וביום עשתי עשר עם האותיות בגימטריא תשפ"ד יסתים התהליך במהרה בימינו אמן. ולכן הפסוק נמצא בפרשת נשא בעלית שביעי, כי נשא ועוד ז' עולה משיח. וכן נשא ועוד ז' מרמז על ההתנשאות למדרגה שמעל הז' שהיא מדרגת השמיני שממנו אור הגאולה העתידה בסוד שם אה"ה. ולכן קוראים את הפסוקים האלו בקריאת התורה של היום השמיני של חנכה שמאיר בו אור השמיני של הגאולה העתידה. וכן ביום השלישי של סכות הקריבו עשתי עשר פרים והשלימו מתחלת החג 36 פרים מתוך 70, הינו הגיעו לרב של 70 הפרים שמכניעים את 70 אמות. וכמו שכתוב (במדבר כט, כ) "וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים".

חדש שבט נקרא עשתי כי הוא החדש הי"א, ועשתי הוא מספר י"א. ומובא בספר 'לקוטי לוי יצחק' שיעקב האכיל את עשו נזיד עדשים, כי נזיד עדשים בגימטריא י"א פעמים אדם, והוא מכניע את י"א אלופי עשו, או המן וי' בניו. וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (וישלח ע' צה) שיי"א סממני הקטרת הם כנגד י"א אלופי עשו, ומסמלים את שרש הרע בעולם, ושחקו אותם כמו שכתוב (שמות ל, לה) "ושחקת ממנה הדק", והפכו אותם לטוב.

הרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א והרה"ג ר' יצחק איזנבך שליט"א בארו שצריך למנות את תחלת שבועים שנות חבלי משיח ועוד שנתים של לידת משיח, מתחלת חדש שבט תש"ט שאז הסתיימה השעה החמישית של האלף השישי שנרמזת באות ה' של "יום השישי ויכלו השמים", ונכנסנו לסוד הע"ב שנים שנרמזות ב"יום השישי ויכלו", כפי שמצינו בזהר

(תיקונים 10.) וַיִּכְלוּ, שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שָׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפֹרָשׁ, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר לְלִבִּי גִלְתִּי, הֵה' שֶׁל "הַשְּׁשִׁי" הַיָּא הַמְּלֻכּוֹת הַשְּׁבִיעִית, וְהִיא נִקְרָאת ע"ב, וּבָהּ רוֹכֵב ו' לְגֹאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל. לְפִי הַחֲשָׁבוֹן הַזֶּה הִסְתַּיְמוּ 70 שָׁנִים בַּתְּחִלַּת חֹדֶשׁ שְׁבַט תשע"ט שָׂאז בְּאֵמַת הִיְתָה נְפִילַת מְמֻשְׁלַת הָעֶרֶב רַב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִצְלִיחוּ לְהַקִּים מְמֻשְׁלָה בְּמִשְׁךְ שָׁנָה שְׁלֹמָה, וְהִלְכוּ 3 פְּעָמִים לְבַחֲרֵירוֹת, כִּי הִתְחִילוּ הַשְּׁנַתִּים שֶׁל לִידַת מְשִׁיחַ וְהַמְּלֻכּוֹת דְּקִלְפָה נְחֻלְשָׁה. וְזֶה הַשְּׁתַּלְשֵׁל בְּאוֹתוֹ יוֹם מִמָּשׁ; בְּיוֹם כ"ד טַבַּת תש"ט הָיוּ הַבַּחֲרֵירוֹת הָרֵאוּשׁוֹנוֹת לְכַנְסֵת, וּבְיוֹם כ"ד טַבַּת תשע"ט הִיְתָה נְפִילַת הַמְּמֻשְׁלָה וּפְזוּר הַכְּנֻסֵת. וְכִשְׁנֻכְנֻסָנוּ לַשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַלִּידָה בְּחֹדֶשׁ שְׁבַט תש"פ הִגִּיעַ נְגִיף הַקּוֹרוֹנָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאִף שֶׁהִצְלִיחוּ לְהַקִּים מְמֻשְׁלָה הַשְּׁלֵטוֹן רְעוּעַ מְאֹד. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' י. מ. ה. שְׁלִיט"א שְׁנֻבּוֹאֵת זְכַרְיָה עַל סִיּוֹם שְׁבַעִים שָׁנִים שֶׁל גְּלוֹת בְּבֶל שֵׁשׁ בָּהּ רְמָז גַּם עַל סִיּוֹם שְׁבַעִים שָׁנִים שֶׁל חֻבְלֵי מְשִׁיחַ, הִיְתָה בְּיוֹם כ"ד בְּשַׁבָּט. וְזֶה מְרָאָה עַל קֶשֶׁר בֵּין חֹדֶשׁ שְׁבַט עִם סִיּוֹם שְׁבַעִים הַשְּׁנִיִּים. וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (זכריה א, ז) "בְּיוֹם עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה לְעֵשְׂתֵי עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ שְׁבַט בְּשָׁנַת שְׁתֵּים לְדַרְיָוֶשׁ הִיָּה דְבַר יְהוָה אֶל זְכַרְיָה בֶן בְּרַכְיָהוּ בֶן עֲדוּא הַנְּבִיא לֵאמֹר וְגו', וַיַּעַן מְלֹאךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת עַד מְתֵי אֶתָּה לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זְעַמְתָּה זֶה שְׁבַעִים שָׁנָה וְגו'.

הוֹסְפוֹת עַל מְאֹר הַגְּאֻלָּה שְׁחַתּוּמָה בְּאוֹצְרוֹת שֶׁל ה'.

מְצִינּוּ בַּגְּמָרָא (מגילה יט:) אָמַר רַבִּי חִיָּא בַר אֲבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אֱלֻמְלִי נִשְׁתַּיַר בְּמַעְרָה שְׁעָמַד בָּהּ מֹשֶׁה וְאַלְיָהוּ כְּמֵלָא נִקְבַּ מַחַט סְדָקִית לֹא הָיוּ יְכוּלִין לְעַמַּד מִפְּנֵי הָאוֹרָה. וּמְבָאָר רש"י מְעָרָה שְׁעָמַד בָּהּ מֹשֶׁה כְּשֶׁעָבַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָנָיו שְׁנֵאמַר "וְשִׁמְתִּיךְ בְּנִקְרַת הַצּוּר", וְאַלְיָהוּ אִף הוּא עָמַד בְּאוֹתָהּ מְעָרָה, וְעָבַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָנָיו שְׁנֵאמַר "וְהִנֵּה ה' עָבַר וְגו'". וְרוֹאִים שֶׁהַמְּעָרָה קְשׁוּרָה עִם הַצּוּר הַיִּינוּ הָאֲבָן שְׁמֻמָּנָה סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן אִם הָיָה נִשְׁאָר מִהָאוֹר כְּמֵלָא נִקְבַּ מַחַט סְדָקִית, לֹא הָיוּ יְכוּלִין לְעַמַּד מִפְּנֵי הָאוֹרָה, כִּי יוֹצֵאת מִשָּׁם הָאֵשׁ הַגְּדוּלָה שֶׁל פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'לְבַנְתַּת הַסְּפִיר' מִבְּנוֹ שֶׁל ר"י הַחֲסִיד (פ' בראשית) שֶׁרֶשֶׁב"י הִסְתַּתֵּר בְּאוֹתָהּ מֵעֶרְהָ בְּהַתְּגַלְתָּהּ ה' לְמֹשֶׁה וּלְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא. וּמְצִינֵנוּ בְּגִמְרָא (פסחים נד.) עֲשֶׂרֶה דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרְבַת שַׁבַּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְכוּ', וּמֵעֶרְהָ שְׁעָמַד בְּהַ מֹשֶׁה וְאַלְיָהוּ. רוֹאִים שְׁמַעְרַת רֶשֶׁב"י הִיְתָה מְקוֹם גְּבַהּ מְאֹד. וְכֵן צוּר בְּגִימְטְרִיא מְרוֹן, וְכִמוֹ שְׁאוּמְרִים בְּפִיּוּט: בְּמַעְרוֹת צוּרִים שְׁעָמַדְתָּ. וְכֵן רֶשֶׁב"י גָּלָה אֶת סוּד הָאוֹצָר שֶׁל ה', כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא: אָמַר רַבִּי חֲנִינָא מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֵין לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית גְּנָזִיו אֲלָא אוֹצָר שֶׁל יְרֵאת שְׁמַיִם, שְׁנֵאמַר "יְרֵאת ה' הִיא אוֹצָרוֹ". וְכֵן כְּתוּב (דברים לב, יג) "וְשִׁמּוֹן מַחְלָמִישׁ צוּר" וְרוֹאִים שֶׁ"צוּר" קָשׁוּר עִם הַחְלָמִישׁ שְׁמוֹבָא בְּלִק"ת לְהַאֲרִיז"ל (עקב רמט) שֶׁהַחְלָמִישׁ הוּא אֲבָן שְׁמוּצִיאָה אֵשׁ, וּבְאֲרָנוּ שְׁחֻלְמִישׁ אוֹתִיּוֹת מְשִׁי"ח לְמ"ד הֵינּוּ תוֹרְתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, הַלְמוּד שֶׁל מְשִׁיחַ שְׁיִגְלָה אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁנִמְשָׁלָה לְאֵשׁ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' חַיִּים שִׁיפְמָן שְׁלִיט"א שְׁאַבֵּן הַחְלָמִישׁ נְרַמְזַת בְּפִסּוּק שְׁמַרְמֵז עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי: (דברים לא כא) "וְהִיָּה כִּי תִמְצָאנָה אֶתֹּרָה רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ". וְרֵאָה זֶה פְּלֵא; עֲשֶׂר הָאוֹתִיּוֹת גִּילְרִי הָאוֹצָר נְרַמְזוֹת 4 פְּעָמִים בְּפִסּוּק אֶחָד יָחִיד בְּתַנ"ךְ שֵׁשׁ בּוֹ 4 סְדְרוֹת שֶׁל אוֹתִיּוֹת אֵלוֹ: (זכריה יד, ד) "וְעָמְדוּ רִגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקְדָּם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִיו מִזְרַחָה וְיָמָה גֵּיא גְדוֹלָה מְאֹד וּמֵשׁ חֲצִי הַהָר צְפוֹנָה וְחֲצִיו נִגְבָּה". וְהַפְּסוּק מְדַבֵּר עַל בְּקִיעַת הַר הַזֵּיתִים וְהַשְּׁמֹן לְעֵתִיד לְבוֹא בְּמַלְחַמַת גּוֹג וּמְגוֹג, מִמֵּשׁ בְּבַחֲבִינָה הַזֹּאת שֶׁל הוֹצֵאת הַשְּׁמֹן מֵהַסְּלַע בְּסוּד "וְשִׁמּוֹן מַחְלָמִישׁ צוּר". וְכֵן סִנּוֹן אוֹתִיּוֹת וַיְחִי יַעֲקֹב מוֹפִיעַ כָּאֵן בְּפִסּוּק הַזֶּה בְּמִקּוֹם יָחִיד בְּתַנ"ךְ: "וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִיו" כִּי בְּפִרְשַׁת "וַיְחִי יַעֲקֹב" בְּקֶשׁ יַעֲקֹב לְגַלּוֹת אֶת הַקֶּץ, וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנִי שְׁלִיט"א שֶׁ"וַיְחִי יַעֲקֹב" בְּגִימְטְרִיא 216 הֵינּוּ שְׁנַת תִּשְׁפ"ד מִסוּף הָאֲלָף. הָאוֹתִיּוֹת לְפָנֵי וַיְחִי יַעֲקֹב עוֹלוֹת בְּגִימְטְרִיא קָץ, וְהָאוֹתִיּוֹת אַחֲרֵי וַיְחִי יַעֲקֹב עוֹלוֹת לְגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שֶׁהַמְּלָה "נִגְבָּה" שְׁמַסִּימַת אֶת הַפְּסוּק הִיא הַמְּלָה הֶ' כְּמִנְנֵן אוֹצָר מִסוּף סִפְרֵי זְכָרְיָה. וְכֵן סִנּוֹן אוֹתִיּוֹת נִגְ"ב בְּכָל הַתַּנ"ךְ מוֹפִיעַ 5784 פְּעָמִים, כִּי נִגְבֵּ הוּא צַד דְרוּם שְׁמַסְמֵל אֶת הַיָּמִין וְרוֹמֵז עַל קֶץ הַיָּמִין. וְכֵן צוּר נְרַמֵּז בְּצִפּוֹר שְׁמַשֵּׁם מְגִיעַ מְשִׁיחַ מֵהֵיכַל קֹן צִיפּוֹר.

מוֹבָא בְּעֶרְוֶף הַשְּׁלַחן' (תצ"ג, ז) שֶׁרֶשֶׁב"י יָצָא מֵהַמְּעָרָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעֶמְר. יוֹצֵא שְׁבִיּוֹם הַזֶּה הִיָּה גְלוּי הַמְּעָרָה בְּסוּד גְלוּי הָאוֹצָר וְגְלוּי סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁבָאִים מֵהַמְּעָרָה שְׁנִקְרָאת צוּר בְּסוּד הָאוֹצָר. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'מַחְמַדֵּי אֶרֶץ' שְׁמַעְרָה ר"ת

משה עקיבא רשב"י האר"י, דרכם השתלשלה תורת הסוד לעולם. וכן מערה"ה ר"ת משה רבינו עליו השלום. וכן ס"ת מערה"ה במלוי מ"מ ע"ן ר"ש ה"ה, אותיות נשמ"ה, המרמזות על נשמת התורה. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שמערה אותיות העמר שבהם מאיר אורו של רשב"י. וכן מעשה לוט עם בנותיו שממנו יצא מלך המשיח שמגלה את סודות התורה, הנה במערה בצוער אותיות אוצר בחלופי אל"ף בע"ן, כמו שכתוב (בראשית יט, ט) **"ויצל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו"**. והוא הנה בימי ספירת העמ"ר אותיות מערה"ה, פי המלאכים היו אצל אברהם ביום ט"ו ניסן, ולמחרת ביום ט"ז ניסן שהוא יום הקרבת העמר באו המלאכים ללוט והיתה הפיכת סדום. וראה זה פלא האותיות צו"ר ישא"ל נרמזות כאן בנוטריקון באות ראשונה, שניה, שלישית ורביעית: **"ויצל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו"**: ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן וגו'".

המעשה הנה בזכות שנזדמן להם זין במערה, כמוכא ברש"י (בראשית יט, ט) **"ותשקין את אביהו זין"**, זין נזדמן להן במערה להוציא מהן שני אמות. זין מסמל את סודות התורה. וכן רשב"י למד במערה סודות התורה שנמשלו לזין. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שנכנס זין יצא סוד עם המלים בגימטריא משיח בן דוד. וכן האותיות אחרי סו"ד קבל"ה הן ז"ג מערה"ה, כי אצל לוט הולידו את סודות התורה דרך זוג במערה, וכן אצל רשב"י הולידו את סודות התורה דרך זוג שלמדו במערה, רשב"י ורבי אליעזר בנו. וכן סו"ד מערה"ה בחלופי א"ט ב"ח הוא סו"ד נמש"ל. וכן במעשה בעז ורות שהיה המשך המעשה של לוט עם בנותיו להוליד את המשיח, מוכא בספר 'גלגל החיים' מהרה"ג ר' יוסף הכהן שליט"א שהכתוב (רות ג, ז) **"ויבא לשכב בקצה הערמה"**, אותיות המערה. וכן מערה"ה ר"ת הכתוב (ישעי' נב, ז) **"מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיד"**. וכן רשב"י נרמז ב"רגלי מבשר". וכן **"רגלי"** מרמז על ב' פעמים רגל בגימטריא שמעון.

האותיות צו"ר ישא"ל נרמזות באות שלישית בפסוקים שמשה יוצא לגאול את עם ישראל, ועם ישראל מתכוננים להפנס לארץ ישראל: (שמות ד, יח) **"וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום"**. (דברים ט, א) **"שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים"**.

נְרָאָה לְבָאָר מְדוּעַ לֵידַת שְׂרָשׁ מְשִׁיחַ מְלוּט הַיְתָה בְּמַעֲרָה בְּצוּעַר אוֹתִיּוֹת אוֹצָר בְּחִלּוֹף אֶלֶף בְּעִי"ן מְרַמֵּז אֶת אַחִיזַת הַקְּלֶפֶה שְׂיִוְרָדִים בְּדִרְגָה מֵאֵר בְּאֶלֶף לְעו"ר בְּעִי"ן, וְאֵז הָאוֹצָר נֶהֱפֵךְ לְצַעַר מִלְשׁוֹן צַעַר, לְרַמֵּז עַל צַעַר שֶׁל מְשִׁיחַ שְׂסוּבֵל עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנֵי שְׁהֵעוֹלָם יוֹרֵד בְּדִרְגָה מֵאֶלֶף לְעִי"ן. וְזֹאת הִירִידָה שֶׁל אָדָם הֵרָאשׁוֹן מִגֵּן עֵדֶן לְעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְאֵז קִבֵּל אָדָם הֵרָאשׁוֹן כְּתַנּוּת עוֹר בְּעִי"ן. לְכֵן הַכְּתוּב עַל אָדָם הֵרָאשׁוֹן: (בְּרֵאשִׁית ג, כב) "לְדַעַת טוֹב וְרַע", ר"ת ל"ט שֶׁהִמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂרָשׁ שֶׁל אֲדָם הֵרָאשׁוֹן ר"ת אָדָם דָּוִד מְשִׁיחַ, וְהוֹלִיד בְּצוּעַר בְּעִי"ן אֶת הַמְּשִׁיךְ הַשְּׂרָשׁ שֶׁל אָדָם הֵרָאשׁוֹן שֶׁמְמַשִּׁיךְ בְּדוֹד וּמְשִׁיחַ.

צוּעַר מְרַמֵּז עַל צַעַר שֶׁל מְשִׁיחַ מִקְּלֶפֶת הַצְּרַעַת, שֶׁמְכַפֵּר עַל כָּלֵם וּמְצִיל אֶת כָּלֵם שֶׁהוּא סוֹד הַפִּיכָת הָאוֹר בְּאֶלֶף לְעוֹר בְּעִי"ן. כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (תְּנַחֲמוּא מְצוּרַע ב) אָמַר רַב הוֹנָא בְּשֵׁם רִב"ל, הַסְּלַעִים שֶׁהֵן עַל הַנְּחֹשׁ, זֶה הִיא צְרַעַתוֹ. רוֹאִים שֶׁהַנְּחֹשׁ יֵשׁ לוֹ צוּרֵת סְלַעִים שֶׁל צְרַעַת בְּעוֹר שְׁלוֹ. וְלִכְאוּרָה מְדוּעַ מְכַנֶּה הַמְּדַרְשׁ אֶת הַצְּרַעַת הַזֹּאת סְלַעִים, וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ שֶׁהַנְּחֹשׁ הוּא הַקְּלֶפֶה שֶׁמְלַבִּיֶשָׁה עַל שְׂרָשׁ הַסְּלַעִים שֶׁהֵן סוֹד הָאוֹצָר שֶׁל צוּר וְהוֹפֵךְ אֶת הָאוֹצָר לְצוּעַר שֶׁהוּא הַהִפְיָכָה מֵאֶלֶף לְעִי"ן מֵאֵר לְעו"ר, הֵינּוּ עוֹר הַנְּחֹשׁ מְשַׁכָּא דְחוּיָא שְׂאָדָם הֵרָאשׁוֹן נִדְבַק בּוֹ בְּחֻטְאוֹ כְּשִׁירַד מִגֵּן עֵדֶן לְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. וְלְכֵן מְשִׁיחַ סוּבֵל יְסוּרֵי צְרַעַת בְּשַׁעֲרֵי רוּמֵי, כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא (סְנַהֲדָרִין צח:) שֶׁבְּזִמְנֵי הַגְּלוּת הַמְּשִׁיחַ הוּא מְצַרַע חִינוּרָא דְבֵי רַבִּי. כִּי הָאוֹצָר נֶהֱפֵךְ לְצַעַר מִלְשׁוֹן צַעַר שֶׁל צְרַעַת מֵאִחִיזַת הַנְּחֹשׁ הַמְּצַרַע שֶׁמְלַבִּיֶשׁ עַל הַסְּלַעִים שֶׁל צוּר. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ב"ר נא, ד) "וַיִּהְיֶה אֶת הָעָרִים הָאֵל רַבִּי לְוֵי בְּשֵׁם רַבִּי שְׂמוּאֵל בֶּר נַחֲמָן חֲמִשָּׁת הַפְּרָכִים הַלְלוּ הֵיוּ יוֹשְׁבוֹת עַל צוּר אֶחָד שֶׁלַח מְלֶאכֶד אֶת יָדוֹ וְהִפְכֵן הָדָא הוּא דְכְּתוּב "בְּחַלְמֵיִשׁ שֶׁלַח יָדוֹ הִפְךָ מְשַׁרְשׁ הָרִים". וְרוֹאִים שֶׁסְּדוּם יִשְׁבֶּה עַל צוּר הַחַלְמֵיִשׁ. וְכִפִּי שְׂבַאֲרָנוּ שֶׁשֵׁם הַיְתָה שְׂרָשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ שֶׁקְשׁוּר עִם צוּר הַחַלְמֵיִשׁ, שֶׁהוּא הַסְּלַע הַחֲזֵק בִּיּוֹתֵר כְּמוֹבָא בְּסִפְרֵי הַשְּׂרָשִׁים לְרַד"ק (עֵרֵד חֲלֵמִישׁ) "מְצוּר הַחַלְמֵיִשׁ" מְצוּר הַחֲזֵק וְהַתְּקִיף.

וְזוֹ הַיְתָה תְּפִלַּת לוֹט "הֲלֹא מְצַעַר הוּא", כִּינּוּן שֵׁיִשׁ כָּאֵן צַעַר שֶׁל מְשִׁיחַ צְרִיף לְהַצִּיל אוֹתָם, וְלְכֵן קָרָאוּ לְעִיר בְּשֵׁם צוּעַר בְּגִלְלָה. וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' יוֹסֵף הַלְוִי שְׁלִיט"א שֶׁמְצַעַר פְּרוּשׁוֹ קֶטָן, "וְדוֹד הוּא הַקֶּטָן" (ש"א יז, יד), שֶׁמְקַטִּין עֲצָמוֹ כְּדִרְכָּה שֶׁל הַמְּלָכוֹת דְקִדְשָׁה שֶׁנִּמְצְאָת בְּתַכְלִית הָעֲנֻה. וְכֵן מוֹבָא בְּשַׁעֲרֵי הַפְּסוּקִים לְהַאֲרִיז"ל (לך לך ע' לה) וְלְכֵן נִקְרָא צוּעַר, כִּי

היא צעירה וקטנה מכלם. וכנגדם במלכות שבקדשה. וכן צוער עם האותיות בגימטריא ש"ע נהרין שבאים מעולם המזל להשפיע למלכות, כמובא בפרע"ח להאריז"ל (שבת ע' תמח).

וכן מגו דוד בגימטריא ביצה, וכפי שמצינו בגמרא (חולין סד.) אלו הן סימני ביצים כל שכודרת ועגולגלת ראשה אחד כד וראשה אחד חד טהורה, שני ראשיה כדון או שני ראשיה חדין טמאה, חלבון מבחוץ וחלמון מבפנים טהורה, חלמון מבחוץ וחלבון מבפנים טמאה. רואים שביצה טהורה חביבת שיהיה לה ראש אחד חד ואחד עגל בסוד משלש שמסמל את היחוד דקדשה, וכן מובא מהרה"ג ר' יהושע בוך שליט"א שביצה בגימטריא שמות מ"ה ב"ן המסמלים יחוד יסוד ומלכות. וכפי שמצינו בזהר (פינחס רטז.) שהאתרג שעורו כביצה, דביצה היא בחינת מלכות. וכן צורת האתרוג בצורת ביצה טהורה שעגלה מצד אחד וחדה מצד שני בסוד משלש. וכן ביצה בגימטריא חצי ורואים בביצה עצמה שיש בה חצי חלמון וחצי חלבון. וכן מובא בשם האדמו"ר ר' צבי הירש מרימנוב שביצ"ה ר"ת "ב צרופי הו"ה. וכן מובא בהקדמה לספר 'צבי לצדיק' זידיטשוב: הגאון בעל חות דעת זצ"ל אמר לשר בית הזהר מהרצ"ה מזידיטשוב זצ"ל כי ראה בספר קדמון, ששרשי אילן האתרוג מנחין וגדלין בארץ בצורת אותיות של הוי"ה ב"ה. ומבאר לדברינו כיון שהאתרוג כולל בתוכו את "ב צרופי הו"ה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' י. א. שליט"א שראשה אחד כד וראשה אחד חד מרמז על כ"ד צרופי אדנ"י ועל "ב צרופי הו"ה כמנן ח"ד, כי הביצה מסמלת את היחוד שנקמז בחבור שמות הוי"ה אדנ"י. והבאנו שביצ"ה ר"ת "ב צרופי הו"ה. וכן מצינו בגמרא (שבת סג.) אמר רבי ירמיה אמר רבי אלעזר שני תלמידי חכמים המחדדו זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מצליח להם, שנאמר "והדרדך צלח" אל תקרי "והדרדך", אלא "וחדדך". ולא עוד אלא שעולין לגדלה, שנאמר "צלח רכב". רואים שהנאמר על המשיח "והדרדך", מתחלף ל"וחדדך" שיש בו אותיות כ"ד ח"ד. וכן "והדרדך" מרמז על הדור האתרוג. וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (פה) שכ"א ימי הלוח וכ"א ימי הביצה, מרמזים על כ"א ימי בין המצרים, שאחריהם נולד משיח בתשעה באב. כי כל אלו מסמלים את העבור והלדה שיש במלכות. וכן נראה דמנהג ישראל תורה לאכל ביצה טבולה באפר בערב תשעה באב, לסמל שהמלכות [השכינה] הנרמזת בביצה נמצאת בגלות ומתפלשת בעפר.

הַיָּם הָאָדָם מְסַמֵּל בְּצוּרָתוֹ אֶת מְקוֹר הָאִשָּׁה שְׂמִסְתִּים בְּשָׂתֵי חֲצוּצָרוֹת

שְׁמַעְתִּי מהרה"ג ר' ג. פ. שליט"א **הַיָּמִים הָאֵלֶּם** מְסַמֵּל בְּצוּרָתוֹ אֶת **מְקוֹר הָאֵשׁה** שְׁמַסְתִּים בְּשֵׁתֵי חֲצוּצְרוֹת מְקוֹם יְצִיאַת הַנֹּלָד, לְכֹן הַשְּׁתַלְשֵׁל שְׁמוֹ **הַיָּמִים הָאֵלֶּם** רָמַז לְמְקוֹר הַדָּם שֶׁנִּרְמַז בְּמְקוֹם הַזֶּה. וְלְכֹן הַשְּׁתַלְשֵׁל אֶרֶץ תִּימָן בְּתַחֲלַת הַמִּפְרָץ שֶׁל הַיָּמִים הָאֵלֶּם בְּמְקוֹם הַרְחָם לְרַמֵּז עַל בְּחִינַת אִמָּא שֶׁנִּרְמַזת בְּמַסְפֵּר שְׁמוֹנָה שֶׁנִּקְרָא תִּמְנִיא שֶׁקְשׁוּרָה עִם הַמְקוֹם הַזֶּה. וְכֹן הַחֻוּתִּים בְּתִימָן מְרַמְזִים עַל הָאוֹת ח"ת סוּד הַמַּסְפֵּר שְׁמוֹנָה שֶׁמְסַמֵּל אֶת הָאִמָּא סוּד הַרְחָם. וְכֹן הַעִיר צְנַעַא מְרַמַּז עַל מְקוֹם הַצְּנִיעוּת שֶׁמְסַמֵּל הַמְקוֹם הַזֶּה. וְכֹן הַשְּׁתַלְשֵׁל שֵׁם אֶרֶץ גִּיבוּטִי בְּגִימְטְרִיא וְלָד אוֹ חֶבֶל שֶׁמְרַמַּז עַל חֶבְלֵי לֵידָה. וְכֹן מוּבָא בְּסֵפֶר 'תְּקוּנֵי חֲדָשִׁים' לְרַמַּח"ל (תִּיקוּנָא תְּלִיסֵר) **בְּבִי מְקַדְשָׁא הוּוּ תְּרִין חֲצוּצְרוֹת לְקַבֵּל תְּרִין בְּתִים. שׁוֹפֵר בְּגוּיָהוּ דָּא צְדִיק.** וְרוֹאִים שְׁשֵׁתֵי הַחֲצוּצְרוֹת הֵן כְּנֶגֶד אִמָּא וּמְלָכוּת בְּסוּד נוֹקְבָא, וְהַשׁוֹפֵר מְסַמֵּל אֶת הַצְּדִיק וְסוּד בְּבַחֲינַת זְכָר.

לְכֹן מִשְׁתַּלְשֵׁל מְלַחְמָה נֶגֶד יִשְׂרָאֵל מִהַמְקוֹם הַזֶּה דוֹקָא מִיּוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה תִּשְׁפ"ד, כְּפִי שֶׁבְּאַרְנוֹ שְׁסוּד הַמְלַחְמָה שֶׁהִתְחִילָה בְּיוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה הִיְתָה בְּסוּד הַנְּחֹשׁ שֶׁהִפִּישׁ אֶת רַחֵם הָאֵילָה, וְשֵׁם הַנִּקְדָּה שֶׁל תַּחֲלַת הַרְחָם מְקוֹם הַכֶּשֶׁת הַנְּחֹשׁ, לְכֹן זֶה מְשַׁפֵּיעַ דוֹקָא עֲלֵיהֶם. וְכֹן הַעִיר אֵילַת שֶׁנִּמְצְאָת בְּקֶצֶה הַשְּׁנִי שֶׁל תַּעֲלַת הַלֵּידָה שֶׁנִּגְדָּה הֵם נְלַחְמִים מְרַמַּזת עַל הָאֵילָה שֶׁהִיא סֶמֶל לְשִׁכְנָה שֶׁהַנְּחֹשׁ מְכִישׁ אוֹתָהּ בְּרַחֲמָה לְהוֹלִיד מְשִׁיחַ. וְכֹן הַשְּׁתַלְשֵׁל סְמוּךְ לַעִיר אֵילַת נַחַל שְׁחוּצָה אֶת הַרֵי אֵילַת וְשִׁמוֹ נַחַל רַחֵם, רָמַז עַל רַחֵם הָאֵילָה שֶׁקְשׁוּר עִם הַמְקוֹם הַזֶּה. גַּם הַשְּׁתַלְשֵׁל בְּסְמוּךְ לְנַחַל רַחֵם הָאֵזוֹר שֶׁל בְּקַעַת תִּמְנֵעַ, שֶׁבְּמִרְכָּזוֹ הֵר תִּמְנֵעַ שֶׁגָּבְהוּ 453 מְטְרִים כְּמִנְיָן מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְיֵשׁ שֵׁם שְׁנֵי נַחֲלִים שֶׁשְּׁמֵם נַחַל תִּמְנֵעַ וְנַחַל נַחֲשֵׁתוֹ, וְכִידוּעַ נַחֲשֵׁת הִיא מְשַׁרְשׁ נַחֲשׁ בְּגִימְטְרִיא מְשִׁיחַ. צְבַע הַסְּלַעִים שֵׁם הוּא אָדָם רָמַז לְשַׁרְשׁ אָדָם בְּקַדְשָׁה וּבְקַלְפָּה אָדְמוּנִי כְּנֶגֶד אָדְמוּנִי הַהַמְשָׁךְ שֶׁל הַיָּמִים הָאֵלֶּם, וְכֹן הַשְּׁתַלְשֵׁלוֹ בְּמְקוֹם עֲמוּדֵי אֶבֶן עֲנֻקִים שֶׁמְכַנִּים עֲמוּדֵי שְׁלֵמָה, מְשׁוּם שֶׁמְצָאוּ בְּמְקוֹם מְכָרוֹת נַחֲשֵׁת מִזְמַן שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ. וְכֹן בְּאַרְנוֹ שֶׁתִּמְנֵעַ אִם עֲמַלְק הִיא הַקַּלְפָּה שֶׁמְלַבִּישָׁה עַל שַׁרְשׁ הַמְּשִׁיחַ, הִיא הִיְתָה תִּאֲבָה לְדַבֵּק בְּזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם לִינוּק מִמֶּנּוּ. וְלְכֹן הוֹלִידָה תִּמְנֵעַ אֶת עֲמַלְק מֵאֲבִיהָ, דוּמָה לְבָנוֹת לוֹט שֶׁהוֹלִידוּ מֵאֲבִיהֶן אֶת שַׁרְשׁ מְלָכוּת בֵּית דָּוִד, אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה מִמֶּשׁ בְּבַחֲינַת זֶה לְעַמַּת זֶה, וְכֹן בְּשְׁנֵי הַמַּעֲשִׂים מְעַרְבַּ עֲנִין הַזְּנוּת, וְכֹן הַוִּדְהָ הוֹצִיא אֶת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ בְּתִמְנָה. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מ. שִׁיפְמָן שְׁלִיט"א שְׁאוֹתִיוֹת הַיָּמִים הָאֵלֶּם נְרַמַּזוֹת בְּאוֹת רְבִיעִית

בפסוק שמרמז על דם נדה מהמקור ועל מלכות בית דוד בזמן הגאולה: (זכריה יג, א) "ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלים לחטאת ולנדה: והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

המצר של תימן השתלשל בתחלת המפרץ שנקרא **באב אל מנדב** שפרושו **שער הדמעות**, וכפי שבארנו המקום מסמל את צער הלדה והדמעות. וכן **בא"ב אל מנד"ב** נרמז בנוטריקון יחיד בתנ"ך באות שלישית מסוף המלה בפתוב על מעשה דוד ובת שבע בו נפגם היחוד העליון: (תהילים נא, ב) "למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא פאשר בא אל בת שבע". וכן **ב"ב אל מנד"ב** נרמז באות שניה בפסוק בו מזכרות **חצוצרות במלחמה**, ומזכר **יום שמחתכם ומועדיכם**, רמז ברור על **מלחמה ביום שמחת תורה** כשהנחש נכנס בין **החצוצרות** להפיש את רחם האילה: (במדבר יט) "וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות ונזפרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: וביום שמחתכם ומועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצוצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם". והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שהמלחמה סביב המצר **באב אל מנדב** שפרושו בערבית **שער של דמעות**, מרמזת שמשם תפרץ **מלחמת גוג ומגוג** הנוראה.

והוסיף הרה"ג ר' טוביה שרגאי שליט"א שלכן נקראת מצרים בתורה "**ערות הארץ**" היות שנמצאת במקום הערוה. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רמט) **ארץ ישראל אינו כמצרים ש"השקית ברגלך כגן הירק"**, ממים הנקרא **מי רגלים**, רואים שמצרים יונקים ממי רגלים, כמו שנרמז בפסוק "**ברגלך כגן הירק**", וראה זה פלא ששתן נרמז בפשתן המסמל את הנילוס. כמובא ברש"י (בראשית ב, יא) **פישון הוא נילוס נהר מצרים, שהוא מגדל פשתן, שנאמר אצל מצרים "ובשו עבדי פשתים"**. דנהר הנילוס הוא בחינת נהר של מי רגלים.

וכן האותיות **נח"ש רח"ם האילה** נמצאות ברצף בפסוק שמדבר על **שירת הנשים** אחרי קריעת ים סוף ששם היה **גמר הלדה**: (שמות טו, כ) "ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות". וכפי שמובא ב'שער הכונות' להאריז"ל (פסח יב) **ובזה תבין ענין קריעת ים סוף שנקרע ביום זה שהוא קריעת רחם**

האילה שהוא היסוד שבה סוף לכל דרגון שבה על ידי זווג נשיכת נחש העליון דקטנות. וכן אותיות מפר"ץ
עד"ן נרמזות בנוטריקון יחיד בתנ"ך באותיות הטעמים כשיוסף נהיה מלך במצרים שנמשלה לגן עדן: (בראשית מא, מו)
"ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים". וכן שמעתי שיש
רמז על החותמים בתימן בתרגום על הכתוב שיעקב מורה לבניו לרדת למצרים: (בראשית מב, ב) "ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה", ומתרגם אוינקלוס: חותו לתמן. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שהכתוב (דברים לב, לג)
"חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר" אותיות תנינים "ים חתי"ם. רמז על הנחשים ששורצים שם, וכן תימן נרמזת
ב"פתנים".

שמעתי בשם הרה"ג ר' ח. ה. שליט"א שחותמים איל"ת נרמזים בר"ת בנסח התפלה: 'אתה הנה לא תכלא רחמך ממני
חסדך ואמתך תמיד יצונני' ובין הר"ת איל"ת לר"ת חותמים יש תבת 'רחמך' לרמז על רחמי ה' שמצילנו מכל אויבנו.
וכן חותמים ר"ת הכתוב על מלך תימן: (בראשית לו, לד) "וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני". וחושם מארץ
התימני קשור עם הקלפות שמלבישות על משיח, כמובא בספר 'קול ברמה' לרבי יעקב צמח (קלא) חשם הוא משוח
למלך כנזכר כאן, ונראה לי משוח למלך המשיח, כי משיח הם אותיות חש"ם עם אור הפנימי שהוא בחינת
י' הם משיח. והנה כתיב ח"יים ש"אל מ"מך ר"ת חש"ם וס"ת מל"ך, ורוצה לומר חיים שאל מלך המשיח.
וכן מובא ב'לקוט ראובני' שחושם מארץ התימני קשור עם ענין המהירות מלשון חושה, ויש רמז על בחינת אחישנה
שה' מחיש את הגאולה: (וישלה) "חשם מארץ התימני", מלשון חושה שהיא ממחרת לקטרג ולהביא פרענות
לעולם, מארץ התימני מפני שהוא מונה עונותיהם של ישראל.

והרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א רצה לומר שצורת השתלשלות הים האדם עם שתי לשונות הים שנכנסות בים סוף מסמלת
צורת נחש תנין שפיו פתוח ובא להכיש את רחם האילה שנרמזת בעיר אילת ובנחל רחם הסמוך לאילת, ולכן פרעה
התנין הגדול רובץ במים שם כמו שכתוב: (יחזקאל כט, ג) "כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים

הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני". והדברים מתחברים למה שבארנו, כי תנה היא מלשון חנא פידוע ששרש הנחש ביסוד האשה, לכן הוא תאב למקום הזה, ושתי הבחינות נרמזות במקום כפי שבארנו.

		5784 שופר, משיח, איראן	חותים, תימן, צהל, יציל	äëi
ג	יא-מו	שרצתעלהארץלהבדי	לבי	הטמאו
ג	יד-לז	אהאתהנגעוהנההנגע	בק	ריתהב
ג	יח-ג	ימב	אתכםשמהלאתעשו	ובחקתי
ג	כב-ו	וטמ	אהעדהערבו	לאי
ג	כה-כב	היש	עדהשנההתשי	עתעדבו
ד	א-א	מארץ	מצרי	סלאמרשאו
ד	ג-מב	תואתכל	בכור	בבני
ד	ז-כ	פהלפני	יהוה	הקדשהו
ד	ט-א	מדברסי	ני	בשנההשני
ד	יג-ג	ארן	עלפי	יהוה
ד	טז-ב	מבני	ישראל	חמשים
ד	יט-י	תוכם	לחקתעו	למהנגע
ד	כב-ל	תיעשו	תלךכהו	יאמר
ד	כז-לח	לאשבל	משפחה	אשבל
ד	לב-ב	האלראשי	המטות	תל בני
ד	לג-ג	ממחר	הפסח	יצאו
ה	א-ג	האלבני	ישראל	ככל
ה	ג-כא	העבר	שמר	לאת
ה	ז-ח	פתבי	נעין	כתבתם
ה	יג-ג	אפסל	שני	לחתאבני
ה	יג-ט	ליו	ולאת	חוסע
ה	יז-יט	ילמד	ליראה	אתיהוה
ה	כב-ז	מרלא	מצאתי	לבית

5784 מ: איראן
חותים: מ 5784-
ארטיח: מ 5784
צהל: מ 5784-
תימן: מ 5784
יציל: מ 5784
משיח: מ 5784
שופר: מ 5784

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א בדילוג 5784 אותיות: שופ"ר משי"ח יציל חותי"ם אר"ץ תימן אירא"ן.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזוהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סִפְרֵי הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיהּ מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמְהָ הַזֹּאת הַמְמַהֵרֶת אֶת הַקָּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֵרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **העניינים וההרוגים בזמן הגלות** תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, ה'אחר ישובו בגי' ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. רואים ש'עם ישראל יגאלו כשיבקשו את דוד בן ישי.

חדש מסוד החשמל
סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.
ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355 שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVIk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת